

SZERELMEM, BUDAPEST

(P. M. erkélyéről, Krúdy Gyulára gondolva)

Fenség

*trónodon ülök:
nézem alattvalóidat,
nézem ég-kupolás
napsugár-aranyozott
ég-ablakkal ellátott
monumentális trónszobádban
elémtáruló*

*hegy-korona-karzatot,
házülőkéssel,
templomtornyos
felkiáltójelekkel.*

*Előttem hullámszik a tömeg,
mintha ajándékkal járulnának
királyi fenség lábaihoz
s autóáradat,*

*mint folyón a csónakok
egyenletesen ringnak
a flaszteren.*

Fenség:

a trónodon ülök,

élvezem

a

*„csak-most-nekem-adatott-meg”
jogát.*

Szívemben valami érzelem mocorog:

*„meg kell osztanom a látványt,
ne csak az uralkodó joga legyen...”*

Dallamokat hallok,

mintha szüretelők énekelnének,

vagy a sommásaratók

kenyérdicsőítő dala szállna.

Fölöttünk fecskék csivitelnek.

A Nap egyre fényesebben ragyog.